

Yazın Ortasında Üşüyorum

– Silezya · 30 Haziran 2025

Mevsim yazdı...

Güneş en tepedeydi belki,

Ama ben,

Hep yazın içinde yürüdüm

Üşüyerek...

Yüreğimde kopan fırtınalar

Ne liman bıraktı geride

Ne sığınacak bir kıyı.

Savruldum

Durmadan,

Bir rüzgârın keyfi nereye eserse...

Aklımda hâlâ o son bakışın

Ve bitti diyen dudakların

Sanki ömrümün son cümlesiydi o an.

Şimdi gidiyorum...

Adını bile bilmediğim bir boşluğa

Sadece içimde yankılanan bir sessizlikle

Ve senin yokluğunla...

Çünkü bazen, bir mevsimi değil

Bir insanı kaybedince donar insan.

SİLEZYA